

Justificada edició facsímil d'un clàssic

L'Editorial Alta Fulla, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona, ha encetat aquest juny passat la col·lecció "Clàssics del Pensament econòmic català" (dirigida per Lluís Argemí, Josep Fontana, Ernest Lluch i Jaume Torras), amb l'edició facsímil de la primera edició, i única en català, del llibre de fra Miquel Agustí *Llibre dels secrets d'agricultura, casa rústica i pastoril*, que es publicà a Barcelona l'any 1617. La Diputació de Girona també ha prestat llur col·laboració en aquesta edició, ja que era projecte seu fer-la arribar al públic, entre d'altres motius per ser fra Miquel Agustí fill de Banyoles. Cal felicitar la Diputació gironina per aquesta iniciativa. La col·laboració i coordinació d'iniciatives entre editorials i institucions públiques és important pel que significa d'optimització de recursos, resultats i difusió.

Acompanyen l'acurada edició del llibre de fra Miquel Agustí, també conegut com a *Llibre del Prior*, quatre estudis preliminars, els quals emfasitzen sota diversos enfocaments la seva importància, quedant plenament justificada la seva edició. El primer d'ells, a tall de presentació, és el de Lluís Argemí, que recorda la gran popularitat que assolí el llibre del Prior al llarg de tres segles entre la pagesia del nostre país; llarga durada que es converteix en un indicador de la persistència de l'agricultura tradicional a casa nostra, o, si més no, de les dificultats i retards en l'aplicació de les noves tècniques agràries. Des del punt de vista tècnic hi ha més arcaïsmes que innovacions; el llibre del Prior, però, ens pot ajudar a comprendre el tipus de vida d'un pagès autosuficient del segle XVII, com ens proposa Argemí.

Segueix la presentació de Lluís Argemí l'estudi de l'historiador de l'art Joaquim Garriga amb el suggerent títol "*La gàbia gran no fa millor l'aucell*": l'arquitectura rural postremença i el "siti i

forma de la casa" segons Miquel Agustí, el qual té la funció d'analitzar el mas hipotètic que configura el Prior, l'arquitectura del qual queda supeditada a les dues funcions que ha de tenir: la productiva i la residencial.

El tercer estudi és el que signen Modest Prats i Albert Rossich, els quals valoren el llibre que ara comentem dins el conjunt de la prosa catalana a l'època del Barroc. Prats i Rossich veuen el llibre del Prior (ric en lèxic popular com se sap des de ja fa temps, però també ric en lèxic culte i elevat) com una prova, que presenten com a hipòtesi, que el català literari no es devia degradar tan ràpidament a partir del segle XVI com tradicionalment s'ha afirmat.

Finalment conclou l'apartat dels estudis preliminars un recull i comentari de les 20 edicions que ha documentat Amadeu-J. Soberans del llibre del Prior, que va des de la catalana del 1617 a la castellana publicada a Madrid el 1781.

Els interessants estudis preliminars, tanmateix, no han d'estalviar al lector que es submergeixi dins el llibre que ara comentem per tal de saber els consells que dona fra Miquel Agustí al pagès del segle XVII. Consells ben amplis i variats: sobre la conveniència de la residència de l'amo en el mas, sobre el conreu de cereals i lleguminoses, sobre l'elaboració del pa, la vinya i el vi, l'olivera i l'oli, el bestiar i la caça, la construcció de la casa, medicina per a homes i animals... En definitiva, una eina de primer ordre per aquells que s'interessin per l'agricultura a "ús i costum de bon pagès", la d'abans de l'impacte del capitalisme en el camp.

JOAQUIM M. PUIGVERT I SOLÀ